

РЕШЕНИЕ

№ 2126

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Любка Стоянова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2139** по описа за **2010** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение по НАХД № 3781/2009 г., постановено на 19.12.2009 г. от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110-ти състав, е **отменено** Наказателно постановление (НП) № 25366/12.03.2009 г., издадено от заместник началника на отдел „Пътна полиция“ при С., с което е наложени административно наказание на А. Е. Д., както следва: по чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП – глоба в размер на 250 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от С.. Навеждат се доводи за необоснованост на съдебното решение, което не кореспондира в мотивите си със събраните по делото доказателства.

Ответникът в касационното производство - А. Е. Д., не се явява и представлява и не излага становището си по подадената жалба.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение, че предвид липсата на отменителни основания касационната жалба се явява неоснователна.

Административен съд С. - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и съобрази доводите и становищата на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелството, че е подадена от активно

легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява **основателна**.

За да постанови атакуваното съдебно решение, от фактическа страна по същество СРС е приел за установено въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства, че на процесната дата А. Е. Д. е управлявал лекия автомобил, описан в процесното НП. Районният съд не е приел за установено по делото въз основа на събраните доказателства, че са верни направените в съставения при проверката акт констатации, че касаторът е управлявал автомобила с посочената скорост. Районният съд е приел, че същите констатации не се потвърждават изрично от свидетелските показания на актосъставителя, които са най-общи и касаят принципа на работа на контролните органи, а не и конкретните обстоятелства на процесното нарушение. Поради това, както и поради липсата на конкретизация от страна на наказващия орган относно пътната обстановка – дата, час, интензивност на движението, и използването на средство, което не е записало освен дата и часа, но и регистрационния номер на автомобила, която преценка е направена субективно от контролиращото пътя лице, решаващият състав на Районния съд от правна страна е намерил, че с процесните действия касационния ответник не е извършил вмененото му нарушение на ЗДвП и неправилно е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Седми касационен състав на Административен съд С. – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Съдът намира касационните оплаквания, възведени в жалбата на С., по повод на която е образувано настоящото производство, за **основателни**.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е постановено при нарушение на процесуално правните норми на НПК. Съдът превратно е изтъквал свидетелските показания на актосъставителя, като липсата на конкретен спомен във връзка с констатиране на нарушенията и съставяне на процесното НП е приравнил на пълна липса на доказателства.

Освен това не кореспондират на доказателствата по делото направените изводи, че липсват данни за датата, часа и интензивността на движението, тъй като същите са подробно описани, както в АУАН, така и в НП. Освен това по делото се намира разпечатка то техническото средство с което е извършено контролното засичане на скоростта, от която разпечатка са видни всички тези характеристики, които точно съответстват на описаното в АУАН.

Що се отнася до подробно изложените от СРС мотиви за липса на установяване на контролния номер на МПС, съдът намира същите за несъответстващи на закона. Съгласно текста на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Касае се за

право на използване на такива средства. Това право е свързано с техническата възможност да бъдат осигурени такива технически средства. В процесния случай е използвано техническо средство - радар фиксиращ дата, час и скорост на засечения автомобил. Невъзможността да бъде записан номера на МПС не води до незаконосъобразност на съставеното НП само на това основание. Използвания трафик радар съставлява техническо средство, което отговаря на изискванията на Закона за измерванията и на подзаконовите актове по неговото прилагане и е преминало успешно последваща проверка. Не са ангажирани доказателства, които да установяват, че той е използван неправомерно, в нарушение на предвидените за това ред и условия, което да създаде съмнение във верността на отчетената скорост. При тези данни се налага еднозначният извод, че с поведението си касационния ответник от обективна и субективна страна е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата, посочено в АУАН и издаденото въз основа на него НП, поради което правилно и законосъобразно е ангажирана и неговата отговорност от административно наказващия орган.

Водим от горното, настоящия състав намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено, като касационната инстанция следва да се произнесе по съществуващото на спора и потвърди процесното НП.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд С.-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по НАХД № 3781/2009 г., постановено на 19.12.2009 г. от С районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110-ти състав. Вместо това постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 25366/12.03.2009 г., издадено от заместник началника на отдел „Пътна полиция” при С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Преписи от същото на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.